

PRIVATIZATION กับสงครามอิรัก

ลงครามอิรักจะเริ่มต้นเมื่อใดไม่มีใครทราบได้ แต่สิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นแล้วก็คือ การใช้ไอเดียเรื่อง PRIVATIZATION ในการทำสงครามอย่างกว้างขวางชนิดที่โลกไม่เคยเห็นมาก่อน

PRIVATIZATION มิได้แปลว่าการแปรรูปรัฐวิสาหกิจดังที่อาจเข้าใจกันโดยทั่วไปในสังคมไทย หากหมายถึงการใช้วิธีการคิด วิธีการปฏิบัติแบบเอกชนในกิจกรรมที่ภาครัฐกระทำ

PRIVATIZATION กินความตั้งแต่การปรับอัตราค่าบริการของภาครัฐให้ใกล้เคียงต้นทุน การ SUB-CONTRACT งานต่อการจ้างเหมาบริการยามหรือผู้ทำความสะอาดในสถานที่ของภาครัฐ การเลิกหรือให้เข้ากิจการของรัฐ การแปรรูปรัฐวิสาหกิจให้เอกชนร่วมถือหุ้น การให้สัมปทานแก่ภาคเอกชน ฯลฯ

ในการทำสงครามนั้น PRIVATIZATION มีมานานแล้ว ว่ากันว่าในการรบของนโปเลียนเมื่อเกือบ 200 ปีก่อนจะมีผู้เดินทางติดตามกองทัพจำนวนมาก แต่ไม่ใช่ทหารหากเป็นพลเรือนผู้ค้าขาย เช่น รับจ้างซื้อข้าวฟ้ายหรืออุปกรณ์อาวุธสงคราม จัดหาอาหาร ฯลฯ ในบ้านเราในสมัยสงครามกับคอมมิวนิสต์ เราก็ใช้ไอเดียในเรื่อง PRIVATIZATION เหมือนกัน โดยจ้างทหารพรานรบ หรือทหารรับจ้างที่เรียกว่า MERCENARY ก็คือ PRIVATIZATION เรายังนี่เอง

ใน 10 ปีที่ผ่านมา กองทัพสหรัฐได้พัฒนาไปมากมายในเรื่อง PRIVATIZATION อย่างที่โลกต้องแปลกใจ ในกองทัพจะไม่มิตหารมานั่งปอกมันฝรั่ง ทำครัว ล้างจาน ขนขยะ ทำความสะอาดที่พัก ทำความสะอาดเครื่องบิน ดูแลรักษาอาวุธหรืออุปกรณ์ ดูแลและรักษาฮาร์ดแวร์ พัฒนาและดูแลซอฟต์แวร์ ฯลฯ อีกต่อไป เพราะต้องการให้ทหารทำหน้าที่อย่างเต็มที่เชี่ยวชาญที่สุดและสำคัญที่สุดนั่นก็คือการรบ

พวกที่ทำหน้าที่ที่ไม่ใช่การรบ ได้แก่ ผู้รับจ้างงานเหมาผ่านบริษัทเอกชนหลาย

สถาบันวิจัยสังคมและเศรษฐกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

บริษัท เจ้าหน้าที่เหล่านี้ได้แก่ทหารเก่า หรือเจ้าหน้าที่กระทรวงกลาโหมที่มีความรู้ในเรื่องการทหารเป็นอย่างดี มีการตรวจสอบประวัติ และมีความสามารถเป็นเลิศในแต่ละอย่างที่เขากระทำ

กองทัพสหรัฐเชื่อว่าการ PRIVATIZATION เช่นนี้ จะ ทำให้ประสิทธิภาพในการรบเพิ่มขึ้น และประการสำคัญลดค่าใช้จ่ายและกำลังทหารไปมาก ในการรบที่โคโซโว และอัฟกานิสถานสามารถลดกำลังทหารไปได้ถึงหนึ่งในสาม สำหรับสงครามอิรักครั้งนี้จะเป็น PRIVATIZATION ทางทหารครั้งใหญ่ กำลังทหารกว่า 200,000 นาย ในตะวันออกกลางในปัจจุบันอยู่ภายใต้วิธีการ PRIVATIZATION อย่างคึกคักและกว้างขวาง

เฉพาะบริษัทเดียวที่บริการทหาร 20,000 นาย เมื่อ 6 ปีก่อนที่ตั้งฐานอยู่ในแหลมบอลข่านได้ลิเวอร์พูลอาหารจำนวน 42 ล้านมื้อ ชักผ้า 3.6 ล้านถุง โดยกองทัพจ่ายเงินให้บริษัทนี้เป็นเงิน 3 พันล้านเหรียญสหรัฐ

เมื่อรบกับอิรักคราวที่แล้ว กองทัพ

สหรัฐมีจำนวน 710,000 นาย แต่ในครั้งนี้เหลือจำนวนเพียง 480,000 นาย หรือลดไปร้อยละ 32 โดยจำนวนที่หายไปนี้เกิดจากวิธีการ PRIVATIZATION ดังกล่าว และการใช้อาวุธสมัยใหม่ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

บริษัท DYNACORP ซึ่งเป็นบริษัทรับจ้างเหมาที่ใหญ่ที่สุดมีรายได้ปีที่แล้วถึง 2.3 พันล้านเหรียญสหรัฐ ในปีนี้ที่มีการเตรียมเข้าสู่สงครามและอาจมีสงคราม ลองจินตนาการแล้วกันว่าจะมีรายได้มากเพียงใด

วิธีการ PRIVATIZATION กองทัพมิใช่จะมีแต่ด้านดี มีเสียงวิจารณ์เรื่องผลประโยชน์

โยชน์ของสถาบันทหารกับธุรกิจอยู่ไม่น้อยในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างกระทรวงกลาโหมกับธุรกิจซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เพิ่มเติมจากรูปแบบเดิมที่บริษัทอาวุธมีที่ปรึกษาเป็นทหารเก่าหรือเจ้าหน้าที่อาวุโสจากกระทรวงกลาโหมที่เคยมีสัมพันธ์กันมาก่อน

นอกจากนี้ก็มีเสียงวิจารณ์ในเรื่องความโปร่งใสในการ

ปฏิบัติของบริษัทที่รับจ้างเหมาไป บางครั้งเมื่อบริษัทเหล่านี้ไปก่อปัญหาในการรบทหารจริงก็จะถูกส่งเข้าไปช่วยกลับมาอยู่เรื่อยๆ การกระทบกระทั่งระหว่างทหารจริงกับพวกรับจ้างเหมาดูแลอาวุธยุทโธปกรณ์มิให้เห็นอยู่บ่อยๆ เช่น เมื่อเครื่องบินตกก็จะโทษกันไปมาว่าสาเหตุมา

จากฝ่ายใด ผู้ดูแลหรือผู้ใช้

ปัญหาที่ยังเถียงกันไม่จบก็คือลูกจ้างบริษัทรับจ้างเหมาถืออาวุธได้หรือไม่ ถ้าลูกจ้างวิ่งหนีตอนถูกโจมตี ถือว่าเป็นการหนีความรับผิดชอบที่ถือเป็นโทษรุนแรงหรือไม่ ถ้าหากถูกจับในสงครามจะถือว่าเป็น POW และได้รับการคุ้มครองตามข้อตกลงเจนีวาหรือไม่

ไม่ว่าจะมีปัญหาอย่างไรก็ตาม PRIVATIZATION ในด้านการทหารของสหรัฐอเมริกาที่รุดหน้าไปอย่างรวดเร็วมาก โดยเฉพาะในยามที่ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วจนทหารจริงไม่อาจตามได้ทัน และประสิทธิภาพในการบรรลุดจนการลดค่าใช้จ่าย เป็นเรื่องสำคัญ

กองทัพสหรัฐก้าวไปไกลมากในเรื่องนี้ (ถึงแม้กองทัพเนเธอร์แลนด์จะก้าวไปในระดับหนึ่งที่ทหารมีสภาพแรงงานดูแลสวัสดิการก็ตามที) และได้ใช้ PRIVATIZATION ในการเตรียมตัวเข้าสู่สงครามอีกครั้งนี้อย่างแตกต่างกว่าสงครามที่เคยผ่านมา

ในเรื่องปราบปรามยาเสพติดในโคลัมเบีย สหรัฐอเมริกาก็จ้างบริษัทขับเครื่องบินไปรบยาฆ่าต้นโคคาในไร่ และจ้างตรวจการณ์ติดตามผู้ค้ายา และจ้างกองทัพเอกชนดูแลประธานาธิบดีคาไซของอัฟกานิสถานให้รอดจากการถูกทำร้าย (ป้องกันได้สำเร็จจากความพยายามสังหารเมื่อไม่นานมานี้)

ความเชื่อวาระหว่างสงครามและหลังสงครามอิรัก ภาคเอกชนสหรัฐจะมีบทบาทสำคัญควบคู่กับฝ่ายทหาร ทำให้เกิดความระแวงขึ้นมากกว่าสงครามจะหลีกเลี่ยงได้ยากยิ่งขึ้นกระมัง เมื่อมีภาคเอกชนขนาดใหญ่ที่ได้ประโยชน์จากการเกิดสงครามรอคอยอยู่เหมือนอีแร้งรอศพ

